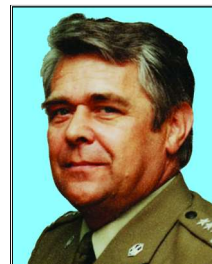

WIERSZE

plk w st. spocz. Ryszard WIŚNIEWSKI

Gościnność

Nad Odrą namiot ustawiony,
Aby grochówkę zjeść wspaniała,
Więc każdy jest zadowolony
Chwali organizację całą.
 Wrocławskie Koło tak się stara
 By nam warunki dobre stworzyć,
 Dlatego w sercu rośnie wiara,
 Że każdy serce swe otworzy.
Zebranie świetnie się udało,
Porządek został wyczerpany
I bardzo sprawnie przebiegało,
Więc każdy jest uradowany.
 Minutą ciszy rozpoczęte
 By uczcić tych, których już nie ma
 Choć twarze mamy uśmiechnięte,
 Lecz dla nas to bolesny temat.
A potem już sprawy bieżące
Delegatów wciąż zajmowały,
Nie było dyskusji gorącej,
Wyczerpano porządek cały.
 A gdy porządek wyczerpano,
 To przyjęcie się rozpoczęło,
 Świetne potrawy serwowano
 I spotkanie szybko minęło.
Trzeba serdecznie podziękować
Naszym przyjaciółom z Wrocławia,
Że tak mogli zorganizować,
A Ich gościnność za wzór stawiać.

(R. Wiśniewski – 4 czerwca 2016 r.)

Nie te oczy

Kiedy Twój pesel tak szybko rośnie
Na duszy nie jest już tak radośnie

I wtedy ciągle się zastanawiasz
Czego ten pesel Cię już pozbawia.
Ze sobą ciągle dysputy toczysz,
Ale niestety już nie te oczy.
 Myślisz wyskoczę dziś na kolację
 Więc za tą opcją wybierasz racje,
 Liczysz, że będą tam też dziewczyny
 To do zabawy sposób jedyny,
 Choć tęsknym wzrokiem za nimi toczysz,
 Ale niestety już nie te oczy.
Chcesz iść na wódkę dziś z kolegami,
Bo warto gardło płukać czasami,
A więc połówkę szybko zamawiasz,
Kelner natychmiast butelkę stawia,
Chciałbyś kolegów formą zaskoczyć,
Ale niestety już nie te oczy.
 Po dwóch kieliszkach już boli głowa
 Trudno umysł u bystrość zachować
 Wszczynasz dyskusję o polityce
 Ale wnet sam już widzisz różnice,
 Choć z dobrą miną dyskusję toczysz
 Ale niestety już nie te oczy.
Gdy po powrocie do domu wchodzisz
Chciałbyś to żonie swej wynagrodzić,
Lecz gdy się nawet pieszczotą trudzisz
To żona mówi ci z czym do ludzi,
Pragnąłbyś jeszcze ją czymś zaskoczyć
Ale niestety już nie te oczy.
 Choć cierpi na tym psychika Twoja
 Bo chciałbyś jeszcze zgrywać „gieroja”
 A chociaż jeszcze tak dziarsko kroczysz,
 To wyżej kolan już nie podskoczysz.
 Za dziewczynami wciąż wzrokiem toczysz,
 Ale niestety już nie te oczy.
Gdy Cię już męczy picie i taniec
Została modlitwa i różaniec,
Chociaż to martwi Cię, powiem szczerze
To modlitewnik do ręki bierzesz
I słabym wzrokiem po stronach toczysz
Ale niestety już nie te oczy.
 Koniecznie trzeba przyznać ze smutkiem
 Na starość wszystko robi się krótkie,
 Kiedy przeczytać coś potrzebujesz
 Od razu widzisz ręk Ci brakuje.
 Z okularami wciąż walkę toczysz,
 Ale niestety już nie te oczy.
Musisz niestety z tym się pogodzić,
Że bardzo szybko starość nadchodzi
Anią niestety drogi człowieku

Również problemy starszego wieku.
A więc nikogo to nie zaskoczy,
Że jaki pesel to takie oczy.

(R. Wiszniewski – 14 stycznia 2016 r.)

Odchudzanie

Trzeba aby nasze Panie
Kierowały się mądrością,
Przecież nawet odchudzanie
Można łączyć z przyjemnością.
 Zamiast pościć i głodować
 I nad sobą się użalać,
 Lepiej sobie pofiglować,
 Przyjemniej kalorie spalać.
Wiedzą dobrze to Kobiety,
Które o figurę dbają,
Że seks lepszy jest od diety,
Więc efekty z tego mają.
 Seks kalorii dużo spala,
 Wszyscy o tym dobrze wiemy
 I energię z nas wyzwala
 Dzięki, której nie tyjemy.
Trzeba więc się zastanowić
Jak świetną linię zachować,
Częściej dawać partnerowi,
Czy też dietą się katować?
 A więc pomyśleć należy
 Jakie sposoby stosować,
 To przecież od nas zależy
 Jak jeść i linię zachować.

(R. Wiszniewski – 14 marca 2014 r.)

Profesorowie

Gdy człowiek tylko zobaczy
W Kole Profesora swego,
Zaraz czuje się inaczej,
Bo to daje moc dobrego.
 Czy Mariana, Tadeusza,
 Lub kogokolwiek innego,
 To się człowiek zaraz wzrusza,

W kalejdoskopie

Wspomina wiele dobrego.
Różne wykłady, ćwiczenia
Jakie z nami prowadzili,
Wszystko wraca we wspomnieniach,
Jacy dobrzy dla nas byli.

Ile dla nas poświęcali
Czasu oraz cierpliwości,
Wiedzę, którą przekazali
Imi mogą nam zazdrościć.

Trzeba więc Im podziękować,
Że nadal z nami zostają,
Ich wspomnienia wciąż szanować,
Bo nam wiele wiedzy dają.

Oni w Szkole nas uczyli,
Dzięki Nim tą rangę miała,
Bo historię Jej tworzyli,
Za to Im dziś cześć i chwała.

(R. Wiszniewski – czerwiec 2016 r.)

5

